

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-369/10 You-Q BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 czerwca 2012 r. przez You-Q BV

(Sprawa C-294/12 P)

(2012/C 303/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: You-Q BV (przedstawiciel: adwokat G.S.C.M. van Roeyen)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Apple Corps Limited

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 29 marca 2011 r. wydanego w sprawie T-369/10;
- uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- pomocniczo o przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego jej rozpatrzenia;
- obciążenie OHIM i Apple Corps Limited kosztami postępowania, włączając w to koszty poniesione w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach pierwszego zarzutu wnosząca odwołanie wskazuje, że niektóre elementy przytoczonych przez Sąd okoliczności powstania sporu, a konkretnie te wskazane w pkt 9, 12, 14, 17 i 53, zostały nieprawidłowo ustalone i są niezgodne z przepisami art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽¹⁾. Po pierwsze, Sąd błędnie przyjął, że wśród wcześniejszych znaków towarowych, na które powołała się Apple Corps, znajduje się znak towarowy cieszący się renomą, skoro Sąd ani nie potwierdził tego statusu, ani też nie wskazał, który z wcześniejszych znaków towarowych powinien być uważany za cieszący się renomą. Takie ustalenia Sądu są nieprawidłowe i naruszają zasadę przejrzystości. Po drugie Sąd, nie wziął pod uwagę „charakteru towarów lub usług, dla których kolidujące ze sobą znaki zostały zarejestrowane, w tym stopnia pokrewności i różnic między tymi towarami lub usługami oraz danego kręgu odbiorców”, co należało uwzględnić zgodnie z wyrokiem wydanym przez Sąd w dniu 27 listopada 2008 r. w sprawie w sprawie C-252/07 Intel Corporation (Zb. Orz. s. I-8823).

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie przedstawia dziewięć zastrzeżeń odnoszących się do zaskarżonego wyroku Sądu, wszystkie dotyczące naruszenia art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. Po pierwsze, wnosząca odwołanie podnosi, że w pkt 24, 55, 56, 57 i 58 Sąd dokonał błędnych ustaleń w odniesieniu do braku podobieństwa towarów i usług oraz do charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków towarowych. Po drugie, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenie Sądu zawarte w pkt 26 zaskarżonego wyroku, w którym Sąd — naruszając art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 — dokonał oddzielenia ochrony, jakiej przepis ten udziela towarom lub usługom, dla których został zarejestrowany wcześ-

niejszy znak towarowy cieszący się renomą, od pozostałych wymogów ochrony wynikających z tego przepisu (działanie na szkodę charakteru odróżniającego znaku towarowego, działanie na szkodę renomy znaku towarowego oraz czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego). Po trzecie, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenie zawarte w pkt 31 i 54 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym charakter odróżniający oraz renome wcześniejszych znaków towarowych należało zbadać w świetle sposobu, w jaki odbiorcy postrzegają zgłaszany znak towarowy, jako że w pkt 39 skargi wniesionej do Sądu przez You-Q wskazała ona, że „należy także zauważyć, iż Izba Odwoławcza popełniła błąd, nie definiując, co powinna była zrobić, odbiorców, których sposób postrzegania znaku towarowego powinien być wzięty pod uwagę przy określaniu charakteru odróżniającego i renomy wcześniejszego znaku towarowego. Według Intel krąg ten składa się z konsumentów towarów i usług, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany”. Po czwarte, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenie Sądu, że Izba Odwoławcza uznała, iż właściwy krąg odbiorców zgłoszonego znaku towarowego, wśród którego wcześniejsze znaki towarowe cieszą się renomą, składa się z ogółu odbiorców. Po piąte, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenie Sądu, iż zgodnie z twierdzeniami You-Q, istnienie renomy musi zostać stwierdzone poprzez odwołanie się do kręgu odbiorców zainteresowanych zgłaszaniem znakiem towarowym, a mianowicie odbiorców wyspecjalizowanych. Wnosząca odwołanie nie zgadza się również z rozważaniami Sądu odnoszącymi się do właściwego kręgu odbiorców, w szczególności zaś do zachodzenia na siebie różnych kręgów odbiorców, co nie może stanowić czynnika istotnego w ramach oceny renomy wcześniejszego znaku towarowego. Po szóste, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenia Sądu odnoszące się do przesłanek stwierdzenia znaczącej i uznanej renomy towarów i usług objętych zgłoszeniem. Po siódme, wnosząca odwołanie kwestionuje ustalenia Sądu odnoszące się do podobieństwa oznaczeń. Po ósme, wnosząca odwołanie kwestionuje zastosowanie przez Sąd w celu stwierdzenia wymaganego związku kryterium całościowej oceny i istotnych czynników zawartych w tym kryterium. Wreszcie wnosząca odwołanie nie zgadza się ze sposobem, w jaki Sąd zastosował i zinterpretował ustanowiony w art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 wymóg, zgodnie z którym nienależna korzyść musi być czerpana z charakteru odróżniającego lub renomy znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 29 czerwca 2012 r. — UPC Telekabel Wien GmbH przeciwko Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Sprawa C-314/12)

(2012/C 303/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Obersten Gerichtshofes

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UPC Telekabel Wien GmbH

Strona pozwana: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba, która udostępnia w Internecie przedmioty objęte ochroną bez zgody podmiotu praw autorskich (art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/29), wykorzystuje usługi dostawcy dostępu do Internetu osób, które szukają dostępu do tych przedmiotów objętych ochroną?

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy zwielokrotnianie do prywatnego użytku (art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29) oraz przejściowe i dodatkowe zwielokrotnianie (art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29) są dopuszczalne tylko wtedy, gdy oryginał poddany zwielokrotnieniu został zwielokrotniony, przetworzony lub publicznie udostępniony zgodnie z prawem?

3) Gdyby na pytanie pierwsze lub pytanie drugie należało odpowiedzieć twierdząco i w konsekwencji wydać przeciwko dostawcy dostępu do Internetu użytkownika nakaz sądowy zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29:

Czy ogólne (bez zarządzenia żadnych konkretnych środków) zakazanie dostawcy dostępu do Internetu umożliwiania jego klientom dostępu do określonej strony internetowej, jeżeli dostępne na niej treści zostały zamieszczone wyłącznie lub w znacznej mierze bez zgody podmiotu praw, jest zgodne z prawem Unii, w szczególności w świetle wymaganego przez to prawo wyważenia między prawami podstawowymi wszystkich zaangażowanych podmiotów, jeżeli dostawca dostępu do Internetu może uniknąć grzywny za naruszenie tego zakazu, o ile przedstawi dowód, że podjął wszelkie odpowiednie kroki w celu zastosowania się do tego zakazu?

4) W razie udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi przeczącej:

Czy nakazanie dostawcy dostępu do Internetu podjęcia określonych środków w celu utrudnienia jego klientom dostępu do strony internetowej zawierającej treści udostępnione z naruszeniem prawa jest zgodne z prawem Unii, w szczególności w świetle wymaganego przez nie wyważenia między prawami podstawowymi wszystkich zaangażowanych podmiotów, jeżeli działania te wymagają istotnych nakładów, a mimo to mogą być łatwe do obejścia, nawet bez posiadania szczególnej wiedzy technicznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 9 lipca 2012 r. — Novontech-Zala Kft przeciwko LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH

(Sprawa C-324/12)

(2012/C 303/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie i pozwana: Novontech-Zala Kft

Dруга strona postępowania odwoławczego i skarżąca: LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy niedochowanie przez adwokata, któremu zlecono prowadzenie sprawy, terminu na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty stanowi zawinienie pozwanego w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (zwanego dalej rozporządzeniem)⁽¹⁾?

2) Jeżeli błędne zachowanie adwokata nie stanowi zawinienia pozwanego, czy błędne zapisanie przez adwokata, któremu zlecono prowadzenie sprawy, daty upływu terminu na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty należy interpretować jako wyjątkową okoliczność zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 10 lipca 2012 r. — Rita van Caster, Patrick van Caster przeciwko Finanzamt Essen-Süd

(Sprawa C-326/12)

(2012/C 303/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rita van Caster, Patrick van Caster

Strona pozwana: Finanzamt Essen-Süd